

Poslanci pa obravnavajo proračun za l. 1882. Liberalci so vidno spehani in vsled tega, da so v gosposkej zbornici večino pri postavi o českem vseučilišču izgubili, prav pobiti. Naši poslanci kažejo se pa uhrabreni, ker so nevarnosti pri postavi zavoljo večjega davka na petrolej razpeli se, srečno prestali. Zavoljo večjega davka na petrolej upijejo največ zastopniki nemških liberalnih mest, t. j. liberalci, ki so največ zakrivili, da je treba državnej blagajnici priskrbeti večjih dohodkov, novih in starih pomnoženih davkov. Slovenski poslanec dr. Tonkli je v imenu svojih tovaršev stavil vprašanje do pravnega ministra, je-li mu znano, 1. kako sodnije na Slovenskem zamejuje slovenske vloge in slovenske protokole, 2. kako plem. Waser sodnike graja, kateri slovenski uradujejo, 3. kako je isti plem. Waser slovenske tiskovine za letos odpravil; sploh kaj misli vlada storiti, da tudi Slovincem obvelja pri sodnijah njih materni jezik? To vprašanje utegne vendar kaj vspeha imeti. Zastran železnice iz Celja v Drauburg sta poslanca g. baron Goedel in g. dr. Vošnjak dognala sklep, čeravno je dr. Foregger nasprotoval, da se vlada za stavljenje ove železnice zelo posebno pobriga. — Koroški župani so se sešli v Celovci se vé, sami Nemci in nemčurji, ter rogovilijo zoper Slovence, češ. ti hočejo vse Nemce požreti. Ne tako, ampak Slovenci hočejo ostati Slovenci, in se ne dajo ponemčiti, to je resnica, drugo je vse krivo in lažljivo. — Magjarski minister Szlavi nasvetuje v državnem zboru v Budimpešti, da mora vsak plačati 100 gl. na leto, ako hoče nad prodajalnico imeti tablo z nemškim napisom; vse mora biti magjarsko. Tako delajo Magjari!

Vnanje države. Rusi izganjajo Jude barantače, nobeden ne sme več nazaj. Car se dá letos meseca sept. kronati v Moskvi; Angleže pa je ostro zavrnil, ko so posredovati hoteli za izgnane Jude, češ, da Angleži naj rajši doma v Irlandiji ljudi pomirijo, preden se v znotranje zadeve drugih držav mešajo. — Bismark je nekaj časa bil jako razburjen, ko so mu na ušesa zatrobili, da hočejo zoper njega Rusi zvezati se s Francozi. Sedaj je zopet potolažen, videč, da se to kmalu ne zgodi. — Turški sultan ima zopet novih težav, Arabi so se uprli in vstali zoper njega. Sedaj pošilja na nos na vrat vojakov tje; avstrijske Lojdove ladije mu jih prevažajo. — Greški kralj Grekom ni po volji, čeravno jim je brez krvi prelivanja pridobil 2 deželi, Greki si želijo republiko. — Italijani tudi kralja svojega ne marajo prav in republikanci kar veselja postakujejo, kderkoli se jim prikaže francoski republikanec Gambetta, ki sedaj ondi potuje. — Francoski ministri se dobrikajo zopet vsemu svetu, da bi mogli mir ohraniti. — Angleži se upirajo delanju železniškega tunela iz Francoskega sem pod morjem do angleške zemlje; bojijo se, da ne bi tako kedaj sovražna vojska pešiče vdrla na Angležko.

Na Irskem je zopet nekoliko Angležev umorjenih. V Egiptu hočejo domačini Arabi vice-kralja iztirati; takšne homatije utegnejo nevarne biti deželi, ker ob enem žuga Abesinski kralj z vojsko, zviti Bismark pa nasvetuje, naj se Egipt sultanu in vice-kralju vzame, proglasi za neodvisno kneževino pod kakšnim nemškim princem kot knezom. No, sedaj uže vsemu svetu vrivajo nemških princev v kneze; menda doma ne vedó kam z njimi! — V Tibetanskem so se pagani vzdignoli zoper kristijanske misijonarje; nekatere so umorili, druge iztirali. — Perzijski kralj namerava zopet potovati v Evropo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Sarajeva v Tarčin.

II. Od Hadžiča naprej bila je pot kakor še nikjer sila nevarna, ker strma, ledena in vijugasta. Konjičem je spodrkalo, da si moral po sokolovski odpirati oči ter paziti, da se ne zgrudiš konju pod noge; sicer moraš z nesrečo še sramoto prenašati. Ljubo solnce se je že za gore skrivalo in še stransko izza megel pogledovalo, ko si kratko odpočijemo in oddehnemo v vasi Pazarić, ki šteje 10 raztrošenih kočič z muhamedansko džamijo, v kateri so nedavno še mnogo orožja, kakor sablic, pušek, handžarov, dolgih in kratkih nožev in bodal našli, kakor nam je pripovedal častnik, ki je tamo z majhnim oddelkom lovcev bival. V mejani ali oštariji Sultanović, koje ime so pa vsled Filipovičevega odpočitka prekrstili v han Filipović, posreballi smo kakor navadno po dve šalici ko noč črne kave; druga pa nisi dobil, da bi hotel vse s suhim zlatom in srebrom plačati. Pota od Pazarića do Tarčina se hočem spominjati, dokler se bodem sploh česa spominjal. Preko širokega močvirja morali smo jahati, da se je šarcem skoro do reber vdiral. Kakor bi mravlje po koži lazile, spreletavala te je groza pa mraz, ko si se iz edne jame v drugo pogrezoval. Marsikteri je zdihoval, naj nas varuje On, ki previdi in pregleda tudi dno brezdna! Še le v podnožji hriba, za katerega hrbtom leži samotna vas Tarčin, bil je konec straha, ki je še zmirom bolji kakor strah brez konca. Tiho in gluho smo jezdili po sneženem in ivnatem logu, po katerem je tulil in žvižgal mrzel veter ter nas bril okolo ušes in nosov, da se je čelo grbančilo in so gibe in gube nastajale po obrazi. Celo konjem so se dlake in grive ježile in kvišku vstajale. Dan se je bil že zdavna znočil, preden smo prikolovratili na določeno mesto. Ali britka osoda! potrebnih prenočišč je manjkalo. Tarčin ima do 15 pohabljenih kočuric, v kojih še prenočevati ni varno. Najlepša Tarčinska poslopja so sedaj tri konjske barake ali lesenjače, ki so ponosne palače nasproti bosanskim fernjačam. Ondašnji etapen-poveljnik nasvetuje meni in trem častnikom, da si poiščemo

strebe pri muktaru ali županu, ki stoluje dobro četrtinko ure zunaj vasice. Nemudoma se podamo k nasvetovanemu poglavarju, ki nam je res odkazal za prenočišče hišico, v katerej on po leti prebiva. Bog se usmili! je bil to brlog, še za lisjaka in medveda preuboren. Za durmi je stala turnkasta, okorna ilovnata peč (furuna) brez vratice in z dvema cevka v zid, skozi kateri je vhajala vsa toplota. Za drugim in tretjim zidom ležalo je nekaj pakleževja kakor za postelj. Četrte stene pa ni bilo, ker jo je sever odnesel. Naša prva skrb je bila da zadelamo s senom in slamo in s protjem zevajočo vrzel; druga, da si oskrbimo drv, ker smo se tresli hude zime. Županov hlapec in par vojakov naklestijo in nacepljejo urno bukovih vej, ki so pa grde in svetile, kakor sveti in greje ozebljenca nočna luna. Polkovni zdravnik, rojen Magyar, je neusmiljeno razsajal, klel, zmerjal in skakal po parni, da smo ga morali prav lepo prositi, naj vendar miruje, drugače se nam še ostale tri stene poderó. Pa vedno je upil kakor Štentor v Trojanski vojski, ki je neki umel kričati, kakor 50 mož skupaj: „ako ne zakurite dobro peči, da se zagrejem, zmrznili mi bodo možgani in od telesa mi bođe ud od uda odpadal“. Pa nesreča rodi nesrečo. Ravnokar se je bilo v ude, otrpnene od mraza, nekako novo življenje povrnilo, ko nastane proti polnóči strašen in grozovit vihar tako zvana „ledena bora“, ki je jokala in piskala okoli naše kolibe, da je pokal zid in tram in strop. Kakor bi blisknilo, bil je odnesen zapah na četrti steni. Vso svojo polno robo smo morali tje nagromaditi, da se vsaj nekoliko obranimo zdvijanemu orkanu, ki je besnil celo ljubo, dolgo noč. Blagor mu, ki ima v takih burjah močen krov! Zdanila se je bila komaj noč in že je došel župan v sobo, da pobere denar za prenočišče. Plačali smo po vojaški postavi za Bosno in Hercegovino vsak po 4 kr. za postelj in 16 kr. za drva, in po 1½ kr. za konje. Turčin je tirjal šestico za vsakega konja, ker toliko „fukara“ ali uboga raja plačuje, ne pa „carski asker“ (vojska). Pa ni še bil za vsem svojih želj razodel in že so mu letele od našega poveljnika g. Junga tako debele v obraz, da jih je težko požiral. Šel je mož ritanski pri durih ven, žalostno vikajoč: taman, taman — dobro, dobro! Ko smo gospodarja srečno odpravili, prilomasti v hišo jegov sluga, rekoč: dajte mi pare (denara), ker sem vam sinoči vej nalomil za kurjatvo; a zadnja beseda je siroteju še na jeziku sedela in že je iskal klupe, da zgine srditemu stotniku izpred oči. Da je ni tako kakor jo je pobrsl naglo, bilo bi mu debelo poleno priletelo pod koleno. Pokazal je, da tudi on zna za resnico: kdor beži, na zdravi koži leži.

Smešnica 7. „Kedaj je najboljše umreti“. V veseli družbi vpraša tovarš tovarša: „Kedaj bi najrajše umrl?“ „Na pustni torek“ mu ta odgovori,

„ker so takrat vsi hudiči na plesu. Takrat bi mi morda bilo mogoče se zmuzniti v nebesa.“

Razne stvari.

(*Javno zahvalo*) izrečejo g. Finettiju, okrajnemu glavarju slov. graškemu, posestniki Anton Slivnik, Jož. Pogorevsnik in Fr. Kotnik za dar, kterega so prejeli kot po toči poškodovani, v znesku 12, 10, 10, skupaj 32 fl.

(*Vabilo*.) Kat. pol. društvo v Konjicah napravi pustno nedeljo 19. febr. ob treh popoldne veselico s tombolo; kudeležbi vabi Odbor.

(*Odlíkovan*) je bil proš. v Spod. Drauburgu, preč. g. M. Kogelnigg, prejemši od cesarja vitežki križec Franc-Jozefovega reda.

(† *Umrli*) je dekan v Gospej sveti na Koroškem č. g. dekan Taučer 71 let star, in P. Engelbert Pasler benediktinec pri št. Paulu, rodom Kranjec, 73 let star.

(*Medžimurje*) hoče magjarski poslanec Urvari odtrgati od zagrebske nadškofije in pritaknoti Samboteljskej, da bi Slované leži pomagjaril.

(*Šest let v Karlavi*) po nedolžnem sedel je na smrt obsojeni a od cesarja v ječo na žive dni pomiloščeni Leopold Grossmann na Šavnici; kajti ne on, ampak J. Klemenčič je morivec Marije Grossmann, kar je kratko pred svojo smrtjo v kajhi obstal. Leopold Grossmann je izpuščen.

(*V Grižah*) je v nekej krčmi L. Greiner Martina Ribiča tako dolgo s kamnom po glavi klad, da ga je ubil.

(*Iz Monsberga*) se nam piše, da je lani dne 2. avgusta umrl 35 letni želar Anton Bezjak, kterega je baje njegova žena Terezija z mišnico zastrepila. Ptujaska sodnija preiskuje in izprašuje 17 svedokov. Ženo so zaprli.

(*V Omurčku*) je hlapca Pülzelna med vozom in steno tako dobilo, da so se mu prsi vlomile in je takoj umrl.

(*Umrlo*) je katoliško-politično društvo v Cigelnicah pri Slov. Bistrici — duševnega gladu.

(*Posojilnica gornje-savinjska*) je lani imela 274.418 fl. dohodkov, 271.790 fl. stroškov, v blagajnici je 2628 fl. v rezervnem fondu 13.449 fl.

(*Obesili*) so v Gradci husarja Keškeša, ker je svojega stražmeistra vstrelil.

(*Drag advokat*) prišel je iz Celja v Šmarije, zastopat J. K. proti Petru in Mariji G. zavoljo dolžnih 292 fl. in 152 fl. Ni imel veliko opraviti, ker dolg je vknjižen in so se stranke porazumele med seboj. Toda vkljub temu je naračunal 67 fl. 67 kr. advokatnih stroškov. Tožena sta se jokala pri odhodu gotovo ne iz veselja.

(*Starin izkopal*) je posestnik J. Brunčič iz gomile v Črmlji sv. Lenartskega okraja. Našel je prsteno svetilnico, bronasto iglo, in bakren denar rimskega cesarja Vespasijana.

(*Celjski „Nekermann“*) je nedavno upil v „Deutscher Verein“ rekoč: Slovenca ne voliti v